

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК

Пуківська О.Я. – здобувач вищої освіти гр. МЕН 2/2

Миколаївський національний аграрний університет

Сьогодні відбуваються великі дискусії щодо переваг глобалізації. Однак сучасний стан розвитку цього процесу ставить перед людством нові виклики, які потрібно вирішити, а не просто дати оцінку - «добре» чи «погано». Глобалізація - це неминучий процес, який потребує системних змін як організаційно, так і психологічно.

За визначенням В. М. Лукашевич, глобалізація - це об'єктивний соціальний процес, суть якого полягає у зростаючій взаємозв'язку та взаємозалежності національних економік, національних політичних та соціальних систем, національних культур, а також взаємодії людини та середовища. З цього визначення можна відрізнити ще одну область глобалізації - політичну глобалізацію (злиття різних політичних систем в одну з подальшою її універсалізацією) [3].

За словами співробітників МВФ, глобалізація - це історичний процес, результат людських інновацій та технологічного прогресу. Це результат зростаючої інтеграції економік у всьому світі, особливо внаслідок транскордонного руху товарів, послуг та капіталу. Цей термін часто використовується для позначення транскордонного руху людських ресурсів (робочої сили) та знань (технологій). Існують також більш широкі культурні, політичні та екологічні аспекти глобалізації [3].

Основні особливості процесу глобалізації:

- взаємозалежність національних економік та їх взаємопроникнення, формування міжнародних виробничих комплексів за межами національних кордонів;
- фінансова глобалізація - зростаюча фінансова єдність та взаємозалежність фінансово-економічних систем країн світу;
- послаблення спроможності національних держав формувати незалежну економічну політику;
- розширення масштабів обміну та інтенсифікація процесів руху товарів, капіталу, трудових ресурсів;
- створення інститутів міждержавного, міжнародного регулювання глобальних проблем;
- прагнення світової економіки до єдиних стандартів, цінностей, принципів функціонування [1].

На галузевому рівні глобалізація визначається тим, наскільки конкурентоспроможність компанії в межах галузі в даній країні взаємопов'язана з її конкурентоспроможністю в іншій країні. Чим більше глобалізована галузь, тим більше переваг отримує компанія від своїх технологій, виробничого процесу та бренду. Глобалізовані галузі мають тенденцію домінувати на кожному ринку з однаковим набором глобальних компаній, які координують стратегічні дії у всіх своїх країнах діяльності.

Глобалізація - це не нове явище, але на сучасному етапі воно набуло якісно нової форми та надзвичайно широкого розмаху. Неможливо залишатися осторонь цього процесу. Однак слід зазначити, що глобалізація може мати різні наслідки, залежно від готовності та обізнаності певної спільноти про сучасний етап еволюції.

Глобалізація - це загальний процес, в рамках якого відбуваються окремі напрями глобалізації, тобто об'єднання, злиття, споріднення та економічна, політична, соціальна, правова, екологічна, військова та інші системи різних країн зі створенням єдиного глобалізованого простору з стандартизованими та

універсальні правила поведінки. З вищесказаного зрозуміло, що глобалізація сприяє розвитку країни, оскільки вона відкриває рівним можливостям її населення для доступу до великої кількості інформації та знань; відбувається більш вільний потік інновацій та технологій; також обмінюються кваліфікаціями в результаті співпраці над спільними проектами тощо [2].

Таким чином, глобалізація потребує інституційних змін не заради змін, а для побудови ефективної інфраструктури з достатньо високим ступенем формалізації суспільних відносин для успішної адаптації до умов постіндустріальної глобальної економіки.

Список використаних джерел

1. Філіпенко А.С./Глобальні форми економічного розвитку: історія і сучасність. 2017. – 670с.
2. Козак Ю.Г./Світова економіка: навч. посібн./За ред. Ю.Г. Козака, В.В. Ковалевського, Н.С. Логвінової – К.: центр учбової літератури, 2015. – 328с
3. Лук'яненко Д.Г./Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації: монографія. –К.: КНЕУ, 2011 – 538с

Науковий керівник канд. екон. наук, ст. викл. Коваленко Г.В.